

φαντία; Τῷ δοντι μικρὸν μετὰ τὴν ἀνίδρυσίν του εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον δὲ Μεθόδιος κατηγορήθη ὑπὸ γυναικός τινος διτὶ ἐξήτησε νὰ ἐπιβουλευθῇ τὴν τιμὴν αὐτῆς· ἡτο δ' ἡ γυνὴ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γνωστὴ ὄμολογουμένως τῷ πατριάρχῃ καὶ ἔχουσα φυλικὰς πρὸς αὐτὸν σχέσεις. Ὁ δὲ οὐδὲς αὐτῆς Μητροφάνης ἀνεδείχθη βραδύτερον ἀρχιερεὺς Σμύρνης. Ἡ κατηγορία αὗτη ἐτάραξε φυσικῷ τῷ λόγῳ τὰ πνεύματα. Ὁθεν οἱ ἐπίτροποι τῆς ἀρχῆς ἀπελθόντες μετὰ τῶν συγκλητικῶν εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνεκοίνωσαν τῷ Ἱεράρχῃ τὴν ὑπόθεσιν, κατηφιῶντες καὶ ζητοῦντες ἐξηγήσεις. Ἀλλ’ δὲ οὐδὲν ἐδυσκολεύθη νὰ καταστήσῃ πρόδηλον τὸ ἀνυπόστατον τῆς κατηγορίας δι’ ἀποδείξεώς τινος, ἥν οἱ χρονογράφοι ἴστοροι σιν ἐκτάσει, ἡ δὲ τῶν καθημᾶς χρόνων αἰδημονεστέρᾳ ἴστορίᾳ δὲν τολμᾷ ν’ ἀναφέρῃ. Οὕτως δομως ἀποτυχούσης τῆς κατὰ τοῦ πατριάρχου σκευωρίας, ἐνομίσθη πρόσφορος ἡ περίστασις νὰ ἐνοχοποιηθῶσι τούλαχιστον οἱ διπάδοι τῆς μεταρρυθμίσεως. ὅθεν ἡ γυνὴ ἡπειρήθη διτὶ θέλει καθυποβιληθῆ εἰς βασανιστήρια, ἐὰν δὲν δομογήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὐτή, ὑπείκουσα εἰς τὸ ἀκαταμάχητον τοῦτο ἐπιχείρημα, ἐβεβαίωσεν διτὶ παρεκκινήθη νὰ συκοφαντήσῃ τὸν Ἱερὸν ἀνδρα τῶν πολεμίων τοῦ καθεστῶτος δόγματος. Τότε συνελήφθησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ κατεδικάσθησαν ἐφ’ δροῦ ζωῆς εἰς τὴν παράδειξον ποινήν, νὰ προπορεύωνται τῆς κατ’ ἔτος τελουμένης εἰς μνήμην τῆς τῶν εἰκόνων ἀναστηλώσεως λιτανείας κρατοῦντες λαμπάδας εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἀκούοντες ἀντηροῦν τὸ ἀνάθεμα κατὰ τῶν φρονούντων ὅσα αὐτοὶ ἐφρόνουν περὶ τοῦ προσκειμένου ζητήματος.

Ἄλλοι δὲ ἐτεροδοξοῦντες ἔπαθον πολὺ χείρονα. Οἱ περὶ τὴν Θεοδώραν δὲν ἔνομισαν, φαίνεται, συνετὸν νὰ ἐπιχειρήσωσι διωγμόν τινα κατὰ τῶν Παυλιανιτῶν, τοὺς διποίους δὲ Κωνσταντίνος Ε΄ μετέψισεν ἐκ Συρίας καὶ Ἀρμενίας εἰς Θράκην, ὡς προμάχους τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους κατὰ τῶν Βουλγάρων. Οἱ Βούλγαροι ήσαν πάντοτε ἐπικίνδυνοι, δὲ ηγεμὸν αὐτῶν Βόγορις εἶχεν ἐσχάτως ἀπαιτήσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀρχαίου φόρου. Καὶ ἡγάκασθη μὲν νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀξιώσεως ταύτης διὰ τὴν σταθερότητα ἥν ἔδειξεν δὲ Μανουὴλ καὶ διότι δὲν εἶχεν ἐκλείψει ἡ ἀνάμνησις τῆς συμφορᾶς ἢν ἔπαθον οἱ Βούλγαροι ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ε΄. Ὅθεν ἀνενεώθη ἡ ἐκεχειρία καὶ συνεφωνίθη ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐκπαλαι παρ’ ἐκατέρῳ τῷ μέρει ὑπαρχόντων αἰχμαλώτων. Ἀντηλλάγησαν δὲ τότε πρὸς τοῖς ἀλλοις μία ἀδελφὴ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Βουλγάρων πρὸ καιροῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς χριστιανὴ ἀνατραφεῖσα καὶ δὲ μοναχὸς Θεόδωρος δὲ Κουφαρᾶς, δοτις ὁσπάτως πρὸ καιροῦ αἰχμαλωτοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ διατελῶν εἶχεν ἴσχύσει πολὺ παρὰ τῷ ἡγεμόνι τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἐκμάθει ἐντελῶς τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν· ἀτινα συνετέλεσαν εἰς τὴν μετ’ οὐ πολὺ παρὰ τούτων παραδοχὴν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν ἴσχυον ν’ ἀσφαλίσωσι τὸ κράτος ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους, ἐὰν οἱ Παυλιανῖται κατατρεχόμενοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἥθελον ἀναγκασθῆ νὰ συνεννοηθῶσι μετὰ τῶν Βουλγάρων. Τούτου ἔνεκα ἡ κυβέρνησις τῆς Θεοδώρας ἀπέσχεν ἀπὸ πάσης βίας κατὰ τῶν ἀκρων τούτων τῆς μεταρρυθμίσεως διπάδων, ἐλπίζουσα ἵσως προθετεῖ διτὶ, καθὸ περιεστοιχισμένοι ὑπὸ πολυαριθμων κατοίκων, πρεσβευόντων ἐτερα δόγματα, καὶ διατελοῦντες ἐξ ἀνάγκης εἰς ἀδιαλείπτους πρὸς αὐτοὺς σχέσεις καὶ ὑπείκοντες εἰς τὴν ποικίλην ἐπίδρασιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, θέλουσιν οἴκοθεν κατὰ μικρὸν προσέλθει εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδοξίας. Δυστυχῶς ἡ κυβέρνησις τῆς Θεοδώρας δὲν προσηνέχθη μετὰ τῆς αὐτῆς συνέσεως πρὸς τὸν τῇ μικρῷ Ἀσίᾳ πολυαριθμους τῆς αὐτῆς αἰρέσεως διπάδους. "Ια δώσωμεν ἔννοιάν τινα τῆς φοβερούς πολυαριθμους τῆς αὐτῆς αἰρέσεως διπάδους. "

